СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, вівторок, 29-го квітня 1947. No. 98. JERSEY CITY and NEW YORK, Tuesday, April 29, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в злуч. держ. америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ЗАПОВІДАЮТЬ ВЕЛИКИЙ ДОБРОБУТ В АМЕРИЦІ НА 1960 РІК

Коли взяти за підставу вартість американського доляра з 1944, то добробут Злучених Держав зросте в 1960 до небувалих досі розмірів . Вартість продукції зросте в тому році до 202 більйонів, отже на два більйони більше ніж в 1944 році. Порівнуючи згаданий рік з роком 1929, коли то в Злучених Державах був найвищий добробут за мирних часів, заповіджений добробут в 1960 році зросте на 88 відсотків. У тому році буде зайнятих працею 60,200,000 людей, а безробітних буде лише 3,200,000. — Оці передбачування основані на студіях Фонду Двадцятого Століття. Студії переведено під закликом „Потреби й природні багатства Америки". Ця студія буде видана окремою книжкою у Ню Йорку з початком травня і буде обіймати пів мільйона слів.

ВУГІЛЛЯНА ПРОДУКЦІЯ ЗАТЕМНЮЄ ПРОМИСЛОВИЙ ОВИД.

Місто Питсбурґ у Пенсилвенії стало осередком промислового руху під теперішню пору, коли там наладнано підвишку платень для робітників сталевої промисловости і ця підвишка стала взірцем для інших ділянок праці. Там є теж осередок продукції мягкого вуґілля. Власники вугілляних шахт порозумілися з головою шахтярської юнії в справі переговорів для унормування платні для шахтярів. У вівторок 29 квітня відбудеться перше спільне засідання підприємців та представників юнії у Вашинґтоні для складення підстави до стабілізації вугілляної продукції. Буде це перша конференція підприємців і наємців від вересня 1946 р. Тому, що шахти мають перейти назад у руки їхніх власників 30 червня, бо тоді уряд зрікається дальшої адміністрації шахт, переговори мусять бути приспішені, щоб виключити страйк, який може вибухнути 1 липня.

ПРАЦЯ КОНГРЕСУ В БІЖУЧОМУ ТИЖНІ.

З великих справ, які поставлені на денний порядок нарад конгресу на біжучий тиждень, перше місце займає бил про виасигнування $400,000,000 допомоги для Греції й Туреччини. Його прийняв уже сенат, а тепер має прийняти палата. Другий важливий бил це новий робітничий закон, який уже прийнятий палатою, а ще не передискутований сенатом. Над ним має розпочатися дискусія в сенаті серед різнородних протестів, які надходять від робітничих і громадських організацій.

КАМПАНІЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ

У виконанні програми „для освідомлення" громадянства підчас кампанії проти загострених постанов в робітничім законопроекті у конгресі, Американська Федерація Праці помістила в понеділок 28 квітня оголошення на цілу сторінку в 110 головних щоденниках в різних околицях краю. Лісту газет зладив спеціяльний комітет. На покриття коштів оголошень мають скласти жертви члени Федерації, яких тепер нараховують на 7,500,000. Перша платна стаття має наголовок: „Вільна Америка не може існувати без вільного робітництва!" У змісті сказано, що це „апель до розуму з 1947 р.", а дальше сказано, що преявлені загострені постанови в законопроекті є злобою, яка виходить на шкоду громадянству. Піднаголовки в статті такі: „Треба рішати тепер"; „Ви не хочете комунізму"; „Невільнича праця ніколи не продуктивна"; „Ваш мандат для конгресу"; „Нам потрібна продукція тепер".

ВАШИНҐТОН ПРИГОТОВАНИЙ НА ПРИЙНЯТТЯ МЕКСИКАНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА.

Столиця приготовилася акслід на прийняття президента Мексика, Міґеля Алемана, як гостя держави. Він перебуде в Злучених Державах два тижні і між ін. відвідає місто Ню Йорк. Алеман приїздить до Вашинґтону у вівторок пополудні 29. квітня, а його стріне при висіданні президент Труман в оточенні кабінету державних секретарів. Опісля відбудеться парада по місті на закінченні якої йому вручать ключі міста. Приготовано 10,000 мексиканських прапорів для роздачі між шкільних дітей під час паради.

КОНТРОЛЯ КОМІРНОГО ПОКІНЧЕНА В 39 ОКРУГАХ.

Бюро Адміністрації Цін покінчило несподівоно контролю комірного у 39 округах, які обіймають 28 стейтів. У деяких стейтах, між ін. в Н юЙорку, існує закон проти підвишки чиншів, отже підвишка не обійме цілої країни. Крім цього деконтроля не є загальна, бо деякі стейти ще остаються під контролею Бюра Адміністрації Цін. Округи, в яких контролю знесено, окремо вичислені в оповістці.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗМЕНШЕННЯ ЧИСЛА ДЖАБІВ.

Юнайтед Стейтс Емплоймент Офис заповідає, що з весною буде зменшене число джабів. Воно піднесеться щойно з літним сезоном, коли фармери будуть потребувати робітників.

Секретар Маршал за дальшу тверду політику супроти Советів

З нагоди повороту секретаря стейту Джорджа С. Маршала з московської конференції в суботу 26. квітня, запросив президент Труман представників конгресу на неділю 27. квітня на першу стрічу з секретарем. З розмови не оприлюднено комунікату, одначе деякі учасники подали загальне враження з розмови. Вони кажуть, що Маршал стоїть за дальшу тверду політику супроти Росії, бо вона принесе бажані наслідки і втримає мир. Ширше про цю справу заговорив Маршал у своїм звіті по радіо до народу в понеділок ввечір 28 квітня.

У неділю ранком повернувся із своєї подорожі по Европі бувший секретар торгівлі Генрі Волес і заповів свій звіт по радіо. Крім цього він заповів теж свої промови в різних містах Злучених Держав для дальшого ширення своїх поглядів, наче б то Америка пустилася на дорогу нерозбірчивого імперіялізму. — Другий визначний американець, сподіваний кандидат на президента з рамені Республиканської Партії, Гаролд Е. Стасен, теж покінчив подорож по Европі і пустився в дорогу домів у неділю в ночі з Ірляндії.

КАРДИНАЛ ТІСЕРАН ПРО РОЛЮ СХІДНІХ ОБРЯДІВ У ВІДРОДЖЕННІ ХРИСТИЯНСТВА.

У неділю 27. квітня відбулася церемонія наділення почесним докторатом права кардинала Евгена Тісерана в католицькім університеті Фордгем у Ню Йорку. Серед зібраних півтори тисячки людей були українці й вірні інших церков східнього обряду. Поміж 7 епископами, які були приявні на церемонії, перше місце побіч кардиналів Тісерана й Спелмана займав Високопреосв. Константин Богачевський, ординарій українсько-катол. епархії Злучених Держав. Побіч сидів Високопреосв. Данило Іванчо, епископ карпатських русинів, котрого в звіті Ню Йорк Таймсу представили як епископа „Карпато-Рошен" (Карпато-Російського) обряду з Питсбурґа. Третім був епископ-помічник Преосв. Амвроз Сенишин. У відповіді на почесть, віддану йому наданням доктората, кард. Тісеран виголосив довшу промову по англійськи. У ній він зясував значення східніх обрядів у Католицькій Церкві, згадав про теперішне мучеництво христіянства на Сході, яке опинилося у катакомбах, а потім звернувся до приявних епископів східніх обрядів, висловив свою радість, що їхні церкви процвитають у Злучених Державах і вказав на ролю, яку церкви цих обрядів можуть відограти у відродженні християнства на Сході Европи. Про освідомлення американських католиків з питанням східних обрядів університетом Фордгем говорив ректор о. Роберт Л. Ґаннон.

Героїчний змаг Української Повстанської Армії

Париж, половина квітня. — Вістки з польсько-советського кордону стверджують, що більші сили польських і советських військ почали широко закроєний наступ на позиції Української Повстанської Армії в Карпатах по обох боках польсько-советського кордону. В наступі мала б брати участь важка зброя, з авіяцією включно. Досі не має вісток про будьякий спіх цеї большевицької акції, натомість є повідомлення про героїчні виступи УПА в інших областях і районах України.

Варшава, 27. квітня. — Асошіейтед Прес повідомляє, що польський військовий суд в Перемишлі засудив на смерть взятих в полон пятьох членів Української Повстанської Армії. Рівночасно подається заяву польського уряду безпеки про „рішучу постанову зліквідувати всі загони УПА", які переходять зі советського боку та непокоять південно-східні терени Польщі.

УКРАЇНА — СЕРІОЗНА ПОЛІТИЧНА ПРОБЛЕМА.

Ню Йорк, 28. квітня. — У звязку з появою деяких нових публікацій на советські теми, головно заповідженої вже раніше книжки Джана Фишера п. з. „Чому вони поводяться, як росіяни" (початково плянований заголовок був: „Перелякані люди в Кремлі") та книжки Едґара Снова п. з. „Сталін мусить мати мир", американська преса віддає знова багато уваги заторкненій в цих публікаціях справі України, називаючи її „серіозною політичною проблемою" і не тільки самого Советського Союзу. Знову стверджується „відродження вікового націоналізму" в Україні та її орієнтацію на західний світ.

УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКИХ „ЗБРОЙНИХ СИЛАХ" В НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, 27. квітня. — Ню Йорк Таймс у власній кореспонденції повідомляє про велике занепокоєння двох представників советської агенції ТАСС наявністю озброєної поліції в американській зоні Німеччини, яку вони ствердили під час своєї поїздки по цій зоні. Озброєних людей, які виконують там поліційну службу, вони вважають за „збройні сили" і до них зачисляють, зглядно між ними не розрізняють німецької поліції та озброєної сторожі, що береже американських військових обектів. Кореспондент стверджує, що між цею сторожою є багато „переміщених осіб, головно поляків і українців, які відмовилися вертатися до країн свого походження". В одному таборі згадані кореспонденти мали бачити, як мешканці того табору робили „військові вправи", кидаючи камінням на лад гранат. З американського боку вияснюється, що орґанізовані робітничі відділи будуть розвязані з першим червня, натомість сторожа, що береже американських військових обектів, залишиться ще на необмежений час.

МОСКОВСЬКА ОЦІНКА КОНФЕРЕНЦІЇ РАДИ ЗАКОРДОННИХ МІНІСТРІВ.

Москва, 27. квітня. — Московська преса підсумовує сьогодні вислід тількищо закінченої конференції Ради міністрів закордонних справ та стверджує, що вона зробила „значний прогрес" в німецькій справі. Проте, урядові „Ізвестія" в редакційній статті обвинувачують американську та британську делеґації, що вони намагались накинути Советському Союзові свою волю, що є „типове для добре відомих метод імперіялістичних держав". В дальшому газета обвинувачує „деякі делеґації", що вони намагалися дебатувати над проблемами, які вже були вирішені.

АНГЛІЯ ВІДКИНЕ ДОМАГАННЯ ТІТА ПРО ВИДАЧУ СКИТАЛЬНИКІВ.

Лондон, 26. квітня. — Не зважаючи на погрози югославського уряду звернутися з цею справою до О.Д., британський уряд відкине домагання про видачу кількасот югославських втікачів, яких уряд Тіта вважає „квізлінгами" та „военними злочинцями" і які перебувають в таборах під британським управлінням в Італії — заявив сьогодні речник британського міністерства закордонних справ. В своїх двох нотах уряд Тіта протестував теж проти плянованого переселення югославських втікачів з Італії в британську зону Німеччини. В британських урядових колах теж сумніваються, щоб ця проблема могла прийти на порядок нарад О.Д. Рівночасно з Білогороду повідомляють, що союзники погодилися видати югославському урядові десятьох провідних членів хорватської Усташі.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР УНРРА В ДОРОЗІ ДО КИЄВА.

Москва, 26. квітня. — Ген. Ловел Рукс, ґенеральний директор УНРРА та ген. сер Ґомфрей Ґейл, представник УНРРА на Европу, приїхали сьогодні до Мінська. Генерали Рукс і Ґейл виїдуть з Мінська до Києва та переведуть провірку існуючої там місії УНРРА. Інспекційна подорож Рукса і Ґейла до Білорусі і України стоїть у звязку з недалекою ліквідацією УНРРА та допомогою цеї організації двом згаданим советським республикам, яка повинна б завершитися вже найблищого тижня.

НАДЗВИЧАЙНА СЕСІЯ ЗАГАЛЬНОГО ЗІБРАННЯ О.Д.

Лейк Соксес, 28. квітня. — Сьогодні в год. 11-ій перед полуднем почалася надзвичайна сесія Загального Зібрання Організації Обєднаних Держав, скликана на пропозицію Великої Британії та з метою розглянути справу Палестини, що матиме вплив теж на майбутню долю цілого простору східного Середземного моря. Британською пропозицією, піддержуваною теж Злученими Державами, є, щоби надзвичайна сесія Загального Зібрання О. Д. визначила тільки окрему комісію, що розглянула б справу Палестини та підготовила відповідне звідомлення на звичайну сесію, що почнеться у вересні б. р. Натомість арабські країни домагаються, щоби вже на цій сесії справа була вирішена в основному, іменно, щоб Палестину проголосити незалежною державаю та закінчити британський мандат над нею. На сесії будуть заторкнені теж інші справи середземно-морського простору, головно балканські непорозуміння і все це заповідає запеклі дебати. Загально вважається, що вислід цеї сесії залежатиме від становища Злучених Держав Америки, яке, докищо, ще не відоме. Сесія почалася без більших парад. Щоб заощадити коштів більшість країн призначили своїми делеґатами на цю сесію своїх представників в Злучених Державах. Листу делеґатів, за виїмком советсько-української, проголошено вже в суботу.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ СПЕКУЛЯЦІЇ НА ЕКОНОМІЧНИХ ТРУДНОЩАХ АМЕРИКИ.

Женева, 27. квітня. — Економічні знавці на міжнародній торговельній конференції в Женеві вважають, що Советський Союз базує свої політичні спекуляції на надіях економічної депресії в Америці, що мала б викликати загальну економічну крізу в світі і тим самим сприяти перемозі комунізму. Цими надіями вияснюється теж політичне й економічне становище Советського Союзу в міжнародніх справах.

ФАШИСТСЬКІ ЗАЛИШКИ В ІТАЛІЇ.

Рим, 27. квітня. — Сьогодні перед полуднем підчас відправи в одній церкві в центрі Риму, сотня школярів почала нагло співати фашистський гимн та підносити оклики в часть Мусоліні. Подія викликала загальне обурення серед приявних римлян. Профашистські демонстрації відбулися теж в Трієсті.

ВПЛИВИ ГЕН. ДЕ ҐОЛЯ ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ.

Париж, 27. квітня. Ген. де Ґоль, що в останньому часі почав знову активно виступати в політичному житті Франції, обстоюючи реорганізацію теперішнього режіму, здобуває собі щораз більші впливи серед французів. Стверджують, що в Нормандії біля 80% населення піддержує цего визначного французького провідника. Інші є індеферентні, а проти де Ґоля виступає тільки відносно дуже мала там кількість комуністів.

КОМУНО-ФАШИСТИ В РУМУНІЇ.

Лондон, 27. квітня. — Речник британського міністерства закордонних справ заявив на підставі окремих інформацій, що комуністи в Румунії мобілізують членів бувшої фашистської Залізної Ґвардії та організують з них „громадянську армію".

ВПЛИВ „ДОКТРИНИ ТРУМАНА" НА ФІНЛЯНДІЮ.

Москва, 26. квітня. Советська преса минулого місяця повідомила про відкриття великих нелегальних складів зброї у Фінляндії. Сьогодні урядові „Ізвестія" в повідомленнях з Фінляндії жаліються, що протикомуністична „доктрина Трумана" дала нові надії фінській „реакції", що почала „підносити голову", ще заки почали цю доктрину реалізувати. Газета рівночасно обіцяє, що фінські „демократи" не дадуть себе приспати і не дозволять на відновлення в країні давнього режіму.

МАДЯРЩИНА ХОЧЕ БУТИ ЧЛЕНОМ О. Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 26. квітня.— Нині повідомлено, що Мадярщина перша з бувших німецьких сателітів звернулася до О.О.Д. з проханням прийняти її в члени. З кол О. Д. заявляють, що мадярського прохання не будеться розглядати, аж доки не буде ратифікований мировий договір з цею країною.

ТЕРОР В ПАЛЕСТИНІ.

Єрусалим, 27. квітня.—Безпосередньо перед відкриттям надзвичайної сесії Загального Зібранна О. Д. в справі Палестини, жидівська терористична організація Ірґун Цвай Леумі повідомила через свою нелегальну радіовисильню, що продовжуватиме свою терористичну акцію в Палестині та на Близькому Сході, аж доки повністю не будуть задовольнені її домагання. Вчера ці ж терористи вбили британського шефа кримінальної слідчої поліції в Гаїфі.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York-18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3. N. J.

МОСКОВЩИНА В РОЛІ ПРУСІЇ

„Не можна робити бизнесу зі Сталіном", як не можна було робити з Гітлером, писали ми тому кілька днів у звязку з Московською Конференцією. Тепер, по цій Конференції Міністрів Закордонних Справ Чотирьох Потуг, написав те саме відомий колумніст, Вилйем Филип Симс, але ще з таким додатком, що з Гітлером можна було робити бизнес, але цьому, що йому у всьому уступав і догоджував. Так є, пише Симс, теж і зі Сталіном.

Та Доктрина Трумана не дозволяє на дальші уступки кремлівській експанзії. Тому саме Московська Конференція закінчилась тільки надією, що щойно на найближчих нарадах, в осені, зачне уступати Сталін і всьо піде легше. Уступати треба буде йому в справі Німеччини, бо це є тепер та територія, на якій Злучені Держави та Британія хочуть стримати московську територіяльну експанзію. Це, як ми вже писали, головно тому, що колиб Совєти опанували Німеччиною, то тим самим були б паном над цілою Европою і мали б сильну базу для підбою цілого світу. Злучені Держави, Британія та Франція це добре знають, тому саме їхні представники не робили тим разом нових уступок Кремлеві, а через те не могло прийти в Москві до остаточної згоди в справах Німеччини та Австрії. Через це тим разом прийшлось Сталінові перший раз вносити на бенкеті тоасти на здоровля тих, що йому завзялись не уступити. Та як довго та завзятість потриває і хто кому зачне уступати, покажеться щойно на наступних нарадах. Зі заяв Маршала та Бевина виходило б, що вони певні, що таки прийде до згоди. Сумніваємось чи так станеться, хіба, що угодовщина й безпринціпність будуть у практиці продовжатись.

Ню Йорк Таймс дуже добре схарактеризував Московську Конференцію, пишучи, що вона виказала наглядно, що Росія змагає послідовно до панування над цілою Европою. Теж слушно стверджено, що угодова політика демократичних потуг зглядом Росії ще її в цьому змаганні скріпила. Відношення Росії до Німеччини, пише часопис, окреслюється її світовими планами. Це є ніщо інше, а тільки „традиційний імперіялізм, який перемінив Московське князівство на Прусію Русей", тепер ще сфанатизовану комунізмом і диктатурою, що мріють про світову революцію та глядять на цілий не-комуністичний світ як на свого ворога. На війну, пише Ню Йорк Таймс, Росія тепер не відважиться, бо наразі слаба і це повинні демократії використати на скріплення Західнього Світу, здержуючи дальшу російську експанзію.

Мабуть така буде тепер дальша світова політика Злучених Держав і Британії, зокрема зглядом „Московщини-Прусії". На тому мабуть і оперта та „надія", з якою розїхались учасники Московської конференції. Та слаба ця надія, дуже слаба, бо скріпляє головно „Прусію".

Фордова фундація — і ми

Два тижні після смерти Генрія Форда оприлюднено його тестамент, написаний в 1936 р. Зі свого особистого майна він призначив на Фордову Фундацію в Дітройті уділи в підприємстві Форд Мотор Компані, вартости від $104,640,000 до $342,806,600. Крім уділів Форд призначив на цю фундацію „всі інші реальности за виїмком родинного дому Ферлейн".

Фордову Фундацію основував у 1936 році Генрі, а його небіжчик син Едсел, який помер у 1943 році, доложив від себе нові мільйони. Першим дарунком Генрія Форда для Фундації була сума $164,000. Ще за життя Генрія Фундація зросла до $109,000,000. Коли до цього додати суму, призначену в тестаменті, то вона зросте до яких $400,000,000. Деякі часописі уважають Фордову Фундацію за багатшу від Фундації Ракефелера та Корпорації Карнегі. Отже найбагатший американець створив найбагатшу фундацію.

У фундаційнім акті сказано, що вона має служити „науковим, виховним і допомоговим цілям, але завжди для загального добра". З цих слів, як також і з пояснення самого Форда ще за його життя, є певне, що фундація має служити для підтримки праці, яка має на цілі добро всього людства, а не утримування людей, неспосібних до праці. Форд все висловлював переконання, що треба помагати людям, які хочуть самі собі помогти, і він „не мав терпеливости для професійної добродійности". Як взірець, на що призначено Фордову Фундацію, згадують жертви цеї фундації на історичні американські памятники у Ґрінфілд Виледж, Фордовий Шпиталь, школи для торговлі й ремесла, заведення для регабілітації ветеранів.

У понеділок 21. квітня відбулися в Ню Йорку збори урядників Фундації Форда під проводом Генрія Форда II., внука Генрія Першого. Він оприлюднив, що маєток Фундації — очевидно без свіжого запису — виносить $108,913,234. Минулого року розділено з Фундації на різні цілі $1,219.202. Прихід Фундації минулого року був $130,780, а видатки на її адміністрацію виносили $47,421. Від заложення Фундації розділено загалом $13,886,875.35. Управу Фундації рішено перенести з Дітройту до Ню Йорку.

Оці основні вісті про Фордову Фундацію є причинком до життепису самого Генрія і зясовують його характер. Одно з цього ясне: Форд поступив згідно з засадами, які він не лише голосив, але й практикував.

У великій Америці були й є різнородні багаті й провідні люди. Їм, як і Фордові, належиться признання за те, що вони не обмежувалися до експлоатації природних багатств Америки або робучої сили людей. Вони вміли придбати маєток, вміли його вживати за життя і вміли надати йому призначення по смерті. Цим вони засвідчили, що вони були добрими громадянами. Вони не лише дбали за те, щоб за їх життя вони були великими і сильними, та щоб і Америка була велика й сильна, але щоб і після їх смерті хтось користувався їхнім маєтком, їхнім духом і далі розбудовував країну.

Від Форда, сина ірландського іміґранта, можна б перескочити думкою до американської громади людей українського роду. Американці українського роду мають гарну традицію щодо релігійної, патріотичної й громадянської жертвености. Майже кожна церква в „старому краю" мала записи небіжчиків, навіть по найбідніших селах. Із зростом національної свідомости йшли дари й фундації на громадські установи, на культурні потреби. Наукове Товариство ім. Шевченка це фундація одиниці; видавання київської „Ради" було тісно звязане з дарами Чикаленка, а в Галицькій Україні були загально відомі записи Степана Дубравського, о. Качали, селян Телевяків, о. Новосада, дідича Федоровича, чи мистця Олександра Мишуги на музичні й ремісничі цілі. З дарів основано у Львові Наукове Товариство ім. Шевченка. Загально відомі славні фундації митрополита А. Шептицького. Зате дивне, що після світлого започаткування посмертних дарів о. Антоном Бончевським, одним з перших піонірів церковного і громадського життя українців в Америці, цей гарний почин майже не найшов наслідувачів, хоч зросли жертви за життя, бо є і такі, що жертвують одноразово й по тисячі долярів. Мало чути про записи хоч би на існуючі церковні установи, чи на якісь культурні, допомогові, видавничі цілі.

Чи всі заклики в наших газетах про ці справи це лише писання утопійних мрійників? Чи може ждати нам аж приходу більйонерів-Фордів (а можемо їх і не діждатися!), чи ліпше, щоб теперішні одиниці, пропорціонально до своєї матеріяльної спроможности, склали такі дари, що в порівнанні були б лише окрушинами з їхніх столів?

Не для чужих, не для незнаних людей, а для себе самих, для утривалення свого імені на взір будучим поколінням, варта це зробити. На цьому не втратить ні жертводавець ні його рідня, як це показується на прикладах великих американських живих або мертвих людей.

Лев Ясінчук.

Турботи скитальників.

(Надіслане з Інсбруку, Австрія).

Теперішня українська політична еміграція говорить безумовно свою глибоку мову, як про себе так і про свою вартість. З одного боку вона засвідчує ідеалізм теперішнього українського покоління, який привів її до високого геройства і до найвищої посвяти. Бо чи не є це геройство відірватися від землі й покинути рідний край, а при тому не затрачувати своєї національної сили? Й чи не є це посвята — зректися всього найдорожчого без ніяких особистих сподівань? А з другого боку — у факті, що вимандрувала велика частина української інтелігенції, яка мусіла б була по неволі співати трафаретні гимни на честь нового бога-сонця, чужинці мають нагоду пізнавати прикмети й цінності нашого народу, а слідом за тим — наші бажання й сподівання.

Такі обективні думки насуваються мимохіть, коли н. пр. читати в австрійській німецькій пресі замітки про концерт українського хору „Ватра", в Зальцбургу зпід пера австрійського фахового критика мистецтва. „Голосове розположення, пише цей критик, й музикальне уздібнення, що заговорили з почутих дотепер виступів українців, що живуть у нашому краї, до цього являється гарним причинком також мужеський хор „Ватра", керований велично Львом Туркевичем з передуманням до останніх подробиць. Імя „Ватра" означає вогонь; вогонь мистецького одушевлення й відданости високому ідеалові, що ціхував інтерпретацію найрізноманітніших змістів, що їх оформлювала певна рука відомих і менше відомих майстрів" і т. д. в подібному тоні. Австрійці зазнайомлюються з іменами наших композиторів, зі змістом нашої поезії і то не тільки народньої словесности, але й ніжної, філософічної, високолюдської думки.

Та не тільки цей хор, але й інші, як от мішаний хор у Гогенемс, що під мистецьким керівництвом професора й композитора Безкоровайного, виконав у Велику П'ятницю тут і в Дорнбірні чотири псальми Бортнянського, а крім того три сольові при супроводі органів, які співала п-ні М. Гірнякова, що була і при голосі й мистецько розположена. Не тільки свої, але й австрійці мали повну насолоду з мистецького пиру.

Сказав би хто, що Европа вже слухала „капелі" Кошиця. Так, але це було давно. А тим часом у всіх краях наросла нова генерація, яка нас зовсім не знає і щойно треба їй представлятися. Но, й колишня „капеля" була державним органом, їхала заходами своєї держави й на її кошти. А тут — викинені долею еміґранти не попадають у сіру буденщину й зневіру, але останками сил і спроможностей служать добрій справі тоді, як ворожі сили йдуть на них цілою енергією й вирафінуваними засобами.

От на днях рознесло радіо вістку, що УНРРА постановила на нараді своїх представників — репатріяцію скитальців, заки вона в червні розв'яжеться. Вправді, коли зараз на другий день появилося англійське урядове пояснення, що на основі обов'язуючої постанови ніхто не може бути висланий проти його волі до краю походження, то й УНРРА подала свій коментар, що попередня вістка була невірно подана. Але, що скитальці затрівожилися, бо такі вісти мусять вплинути на настрій еміґрантів, це замозрозуміле.

Полишаючи зрештою на боці пляни УНРРА, продумані її доброю волею в чийомусь інтересі, не від речі буде вказати на комунікат агенції Дена-Ройтер. Ця агенція подає, що французький уряд заключив з УНРРА репатріяційний договір, на основі якого військове управління має перевести весняну репатріяцію спільно з місцевим урядом (у французькій окупаційній області в Австрії перебуває тепер 3,600 т. зв. „д. п." — дісплейсд перзонс). Очевидно, що тексту договору про нас ми не знаємо. Бо хоч ми слухаємо визначних промов найвищих світових осіб про демократію, про право людини й народів, то т. зв. „д. п." є все тільки нікчемними безвольними фіґурками в руках світових політичних грачів.

Деякі нові познаки „заохочуючі" до репатріяції ми вже навіть тут помічаємо. Наприклад: На днях одержало в Інсбруку багато осіб урядове повідомлення з міського маґістрату, що згідно з порозумінням з французькою Контрольною Комісією мають до 17. квітня опустити помешкання. Таке повідомлення одержали навіть такі особи, що тут, у місті, звязані працею, а навіть деякі студенти. Все те (так можна догадуватися) робиться на те, щоб людям ще гірше остогидла скитальщина, та щоб вони наслідком того стали схильніші до повороту. Чи поможуть що річеві відклики в тій справі, це щойно покажеться.

Після розв'язання українських організацій у французькій області ввійшла з 1. квітня в життя нова міжнародня організація „Сервіс Соціяль". Національні представники (отже й українські) будуть у ній тільки посередниками поміж французькою владою і своїм громадянством згідно зі статутом виробленим французькою владою, а вся кореспонденція національних представництв має йти за посередництвом, за підписом і печаткою французького урядового представника. В національних представників зродилася думка — домагатися деякої автономії, роз'яснення щодо виповідження приватних помешкань та злагіднення постанови про скитальчі особові леґітимації. Річ у тому, що хто після провірки буде визнаний за „д. п." буде стояти під опікою міжнародньої організації (якою тепер н. пр. є УНРРА). Така „д. п." має віддати свою теперішню особову леґітимацію від австрійської влади, а одержить нову, для „д. п." Треба знати, що д. п. має право свобідного руху тільки в промірі 10 кільометрів. Значить, що хто йшов би з нас у село поза 16 км. купити бараболь, може наразитися на арешт і кару. Така „опіка" мала б стрінути тих, що були б визнані за упривілеєних — „д. п."

„І четвертий рік минає
тихенько, поволі....."

Нагадуються ті слова резиґнованої безнадійности Шевченка, коли доводиться нам провести на чужині четверте рокове свято Великодня, що дома наповнювало навіть безвірка якоюсь вродженою радістю, сподіваннями. І в кожного з нас прокидаються у тремтячому серці, що щемить від болю, ще дуже живі спомини тих гарних весняно-святочних днів, проведених колись на рідній землі серед безнастанного звуку дзвонів, заглушуваного веселим щебетом безжурної молоді. Але ми стараємося творити собі ілюзію. В Інсбруку н. пр. була відправлена на перший день Великодня величава Соборна Служба Божа з діяконами, серед якої прочитано евангеліє в 12-тьох частинах на п'ятьох мовах. Церква була повна народу, а між ними чимало визначних австрійців, що прийшли подивляти нашу богослужбу. На момент забули про своє горе навіть ті, що їх викидають з їхніх руїнних нор. Перед церквою йшла збірка на „Рідну Школу". Робиться все можливе, щоб скитальці не впали духом. Як дотепер — нема на це на щастя ніяких об'явів.

14. квітня 1947

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

19)

Співають і вони. Тратять почуття окремости своїх істот, зливаються в одну, велику, могутню, причудливо гарну. Вони одна істота, роз'єднана зперед віків. Довгі століття, мільйони літ вони літали у всесвіті, мандрували їх душі, у несказаній тузі шукали себе, прагнули з'єднання. Зайшли між людей на двох протилежних кінцях землі. Тепер віднайшли себе, з'єдналися в одну душу. Вона у ньому, він у ній! Не роз'єднає їх ніяка сила.

Подія тягнулася в безконечність. Піяно бреніло тонами всеперемагаючої л ю б о в и. Спільна їх істота вщерть наповнена втіхою, райським щастям. Затихла пісня. Не знали, чи вони співали, що саме співали. Співали їх серця, їх душі, співом наповнилося все їх єство...

Наречені.

Отямилися молодята тісно сплетені в обіймах, уста всисалися в уста. Хвилю сиділи непорушні в екстазі перших поцілунків. Розніженими очима вбирали в себе всю істоту одно одного. Без слів, без пручань, руки знов сплелися в обіймах, уста впивалися в уста. Вдруге полетіли в забуття. Безтямно обсипали себе градом жаги, огневого бажання, байдужі, чи хто їх не бачить, що казатимуть люди. Без сліду зникла остання тінь соромливости, остраху...

— Ох! Добре як! — в захопленні шептала Ірина. Відривалася від його губ і прилипала ще міцніше, вся до нього тулилася, будила його мужність. Десь в глибині істоти здіймалася вона могутними хвилями, росла. Зусиллям заникаючої волі дівчина випручалася.

Спамяталися, дівча зніяковіло, Ростислав вхопив її на руки, підніс в гору, колихав наче немовля.

— Пусти. Я не така легенька! — вона пручалася. — Втомилися!... — І заходилися сміхом щастя й радощів.

— Ти легенька, наче пташка! — він перечив захоплено. Однак пустив. Відвів на всю довжину руки, оглянув. Делікатно потягнув до себе, обняв, ще раз поцілувалися.

— Як то у нас не по людськи пішло! — вона скаржилася. — Годин кілька тому не знали, як зовемося, і маєш! Вже може сто разів поцілувалися!...

— Бо ми не такі, як всі люди! — він відповідав.

— А які ж ми?...

— У людей, бачиш, все робиться обдумано, обраховано... У нас — без всяких надумувань, стіхійно... А зовсім не памятаю, як то вийшло... Наша любов завелика, могутня. Звичайні люди її не зрозуміють...

Почулися кроки. Молодята, змішані розскочилися у різні сторони витальні, начеб вони нічого... Але щастя рвалося їм з очей, з облич, з цілого їх єства. До витальні зайшла Іринина мати. Всміхнулася розчулено, витирала хусточкою вогкі очи. Все зрозуміла, дивилася на молодят з невимовною ласкою.

— Діточки мої любі! Чарівники мої! — заговорила плачучи і сміючися разом. — Не довго, бачу, ми вдержимо вас коло себе. Люди не дадуть!... Адже на вулиці поставали люди слухати ваших чарів... Заходять, розпитують, хто це соловейками виспівує, виграває...

— Вдержите, матусю, не бійтеся! — весело защебетала Ірина припавши до матери. — Ми ніколи, нікуди від вас не поїдемо... Правда, Любку! От, ще другу маму до себе приведемо!... Навкучимо вам, аж проганятимете!...

Зо слів матери доня зрозуміла, що місце Ростислава вже запевнене. Не надармо мама назвала їх діточками!

— Певно, Любко! — потвердив Ростислав зворушений. — Дякую вам, пані, за щирість до мене, чужої вам людини!...

Схилився, поцілував паню Сваврович у обі руки. Вона п р и г л а д и л а його чуприну, мовчки, зворушено притиснула голову хлопця до своїх грудей, як рідного сина тихо поцілувала. Ростиславові в очах сльози закрутилися. Такого щиро-матірного вияву він не сподівався... Ірина заплескала в долоні з утіхи, бачучи цю сцену. Ось який її Ростислав!... Полонив не одне її серденько, полонив і батьків! Дівча невимовно з того раділо, чулося гордою зо свого вибранця. Мати, спокійніше вже, потиху сказала:

— Не зови мене панею, дитино!... Коли подобається тобі, можеш звати мамою, а мого чоловіка — татом... Ми зразу зрозуміли на що між тобою й Іриною заноситься. Думали з татом заждати, бодай більше з тобою запізнатися... Аж не вдалося нам... Ця ваша музика, співи — всі наші думки перевернули!... Шкода! — закінчила жартівливо.

Діти кинулися до матери. Стискали в обіймах, виціловували обличчя, руки. Ірина хотіла матери скоріше показати, що то не все ще, що її вибранець вміє, чи знає... Сказала про пляни вчитися, про мови, гру на скрипці. Пустилася на гору за скрипкою.

— Струни треба переставляти! — мати її стримала, і пояснила Ростиславові: — Вона сину, у нас лівачка!...

— І він, матусю, лівак!... Доля вже ваша така! — вихопилася Ірина.

(Дальше буде).

Як американці помагають рятувати скитальців

Чимало серед скитальців є таких, що могли би стати добрими американцями, але не мають ані рідних, ані приятелів, які вислали б їм персональні афидевити на приїзд до цеї країни. Аби помогти таким особам, американський уряд встановив так званий „корпоративний" афидевит і надав право деяким приватним добродійним організаціям перевозити скитальців на такі афидевити. Ці організації, продовжуючи свою допомогову акцію серед потребуючих в Европі, мають тепер змогу підтвердити американську традицію — дати пристановище переслідуваним. З тих спеціяльно вибраних організацій дві є загальні, дві організації протестантської церкви, одна католицька та дві жидівські. Хоч протестантська, католицька та жидівські організації створені головно для допомоги своїм співвіруючим, проте вони помагають також членам інших релігійних та національних груп.

Далі подаємо коротко огляд тих організацій:

International Rescue and Relief Committee (103 Park Avenue, New York 17, N. Y.) (знана серед українців як „ІРРКА") є загальна, не групова організація, що має свої офіси в Швеції, Голандії, Бельгії, Франції, Швайцарії, Італії, Туреччині, Австрії, Німеччині та в Мексику. Створена року 1933 для рятовання знаних демократів від націстичного уряду, ця організація пізніше помагала рятувати інших доказаних демократів — еспанців, членів австрійських юніонів та чехів. На рік 1943 рятункова праця „ІРРКИ" майже спинилася, але з закінченням війни відновилася з більшою силою. Широка програма праці охопила допомогу матеріяльну, підготовку скитальців до нових фахів, репатріяцію та переселення. Організація вже помогла тисячам й тисячам чоловіків, жінок, дітей — жертвам недемократичних урядів. Помогла деяким скитальцям в репатріяції, деяким — оселитися в Злучених Державах, Великій Британії та в інших країнах. Ця організація розпреділює свою допомогу у всіх країнах, де працює, на основі потреби і демократичної діяльности, без огляду на релігію, расу чи національне походження. Сподівається поширити свою працю в наступних місяцях зогляду на ліквідацію УНРРА. Недавно ця сама організація зробила рішучий протест проти злих умов на пароплавах, що перевозять скитальців до Злучених Держав.

The United States Committee for the Care of European Children (215 Fourth Avenue, New York 3, N. Y.) організовано року 1940 з метой дати притулок европейським дітям. Комітет гарантує, що діти житимуть в умовах, встановлених Американським Дитячим Бюром та будуть під опікою затверджених місцевих установ. В групі дітей, що прибули минулого грудня, були поляки, чехи, естонці, латиші, литвини, українці, румуни та німецькі жиди. Комітет тримає під своєю опікою тих дітей в Ню Йорку доки не передасть їх приватним, добродійним організаціям по цілій країні. Комітет репрезентує всі релігійні так само як всі непрупові агенції по опіці над дітьми в Злучених Державах.

Church World Service (37 East 36th Street, New York 16, N. Y.) заступає протестантські церкви різних деномінацій та такі міжденомінаційні організації як Федеральна Рада Церков. Ця організація співпрацює з Між-Урядовим Комітетом в Справах Втікачів (Intergovermental Refugee Committee) помагаючи скитальцям в переїзді до Злучених Держав та інших країн, або в повороті до дому та старіючися облегчити їх сучасне життя. Ця організація готова гарантувати по 500 долярів на кожного з 600 осіб що річно перевезе до Злучених Держав. Вона старається за їх переїзд сюди, за опіку по приїзді, помагає знайти приміщення та працю, пристосуватися до нових умов життя.

The American Christian Committee for Refugees (147 West 42nd Sreet, New York 18, N. Y.) зорганізована року 1934 — за рік як Гітлер захопив владу. Ця організація помагає протестантам та православним і іншим, які не мають помочі від інших подібних організацій. Більшість з тих „інших" це є особи „мішаного подружжя". Співпрацюючи з місцевими агенціями, цей Комітет розселює по цілій країні тих скитальців, що їх перевіз. Місцеві агенції в свою чергу працюють з місцевими церквами та національними групами аби помогти ново-прибувшим. Комітет плянує дістати до Злучених Держав 4,000 скитальців з американських зон Німеччини та Австрії за 1947 рік.

War Relief Service — National Catholic Welfare Conference (Empire State Building, 350 Fifth Avenue, New York 1, N. Y.) розгорнула допомогову акцію по цілім світі. Помагає також скитальцям всіх національних груп в переселенні до інших країн та переїзді до Злучених Держав. Фактично справами іміграції та переселення займається The Catholic Committee for Refugees, створена згаданою організацією, що має своїх представників в Німеччині та в Австрії.

United Service for New Americans (15 Park Row, New York 7, N. Y.) виконує свою працю по переселенню та пристованню скитальців до нових умов, співпрацюючи з допомоговими комітетами добродійними организаціями та місцевими громадами по цілій країні. Хоч в більшости опікується жидами, але чимало помагає і християнам. Ця організація тісно співпрацює з **The Joint Distribution Committee**, який помагає скитальцям приготовити потрібні папери, виконати необхідні формальности і в разі потреби заплатити за переїзд. Обидві ці організації, що дістають підпору від „Юнайтед Джуїш Апіл", помогли за 1946 рік біля 4,000 особам, що прибули до Злучених Держав з американських зон Німеччини та Австрії як також іншим, зі всіх частин світу.

Hebrew Sheltering and Immigrant Aid Society (HIAS) (World Headquarters, 425 Lafayette Street, New York 3, N. Y.) працює в ділянці жидівського переселення поверх 60 років. Ця організація має 96 офісів та комітетів в 55 країнах, фактично працює у всіх европейських країнах за виключенням Совєтського Союзу. Зобовязалася дати гарантію за 4,500 скитальців. Як ті вже переїдуть і будуть влаштовані, може старатися за більше. Хоч ця організація опікується головно жидами, вона домагається збільшення іміграції до Злучених Держав **всіх** відповідних осіб без огляду на національне походження.

Згаданих сім організацій уявляють з себе образ Америки — американського народу, що складається з багатьох рас, віруваиь та національного походження, що старається, в міру існуючих іміграційних законів, дати притулок в „країні свободи" бездомним жертвам переслідування та війни.

Загальна Рада — ФЛІС.

Не занедбуйте вашого обовязку!

Як уже було повідомлено, Ліґа Американців Українського Походження в Шикаґо, Ілл., влаштовує дня 10-го травня велику імпрезу на допомогу українським скитальникам. В найбільшій салі місцевої Опери відбудеться в цьому дні великий концерт, в якому візьмуть участь визначні артисти та під час якого виступить за згодою фільмового підприємства Метро-Ґолдвин-Меєр відомий фільмовий артист Іван Годяк. Ліґа Американських Українців в Шикаґо робить заходи, щоби згадана імпреза була передана по радіо на цілу Америку й це було б можливе, якщо було б щонайменше 200 заяв від різних громад і з різних стейтів, що бажають собі такої передачі. Імпреза своїм характером та своїми цілями матиме велике значення і тому рішучо треба подбати, щоби вона була передана по радіо. Американсько - українська громада в Шикаґо докладає багато зусиль і труду, щоб ця імпреза відбулася та мала якнайкращий моральний і матеріяльний успіх. Інші громади повинні до цього причинитися бодай такою малою формальністю, як висилкою згаданої телеграми. Теж під час передачі концерту було б добре — де це можливе — організувати по Народніх Домах та інших збірних салях масові сходини, щоб вислухати концерту, і при цій нагоді переводити збірки на допомогову акцію.

Для прикладу нище подаємо телеграму в справі радіопередачі згаданого концерту, вислану президентом Конгресового Комітету Степаном Шумейком.

ROMAN SMOOK
2006 West Chicago Avenue
Chicago, Ill.

Would deply appreciate if you would prevail upon Mutual network to broadcast Chicago May 10 Ukrainian relief program featuring movie star John Hodiak, violinist Donna Grescoe and singer Mary Polynack.

STEPHEN SHUMEYKO
President, Ukrainian Congress Committee of America

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Віче і концерт памяти Т. Шевченка; Лекції Українознавства.

В неділю, 16. березня заходом Злученого Комітету при українській православній громаді в Вунсакет було влаштовано віче, яке було сполучено з концертом в память Тараса Шевченка. На початку свята стейтовий хор (Вунсакет і Провіденс) під диригентурою М. Желехівського відспівав американський гимн, а далі Заповіт, Реве та стогне і Думи мої. Після того відбулось віче, яким проводив Іван Кокольський. Доповідь про положення та про потребу, способи і засоби оборони українського народу взагалі, а українських скитальників зокрема виголосив редактор „Свободи" д-р Л. Мишуга.

В. Сусла, що недавно приїхав зі скитальщини розповів про те страшне горе, яке переживають українські скитальники. О. Й. Желехівський з Провіденс, взивав допомагати бідним братам, що опинилися на вигнанні. Вкінці було покликано до слова о. Петра Білоня, який звернувся з проханням до присутніх зложити жертви на цілі Українського Конгресового Комітету.

Предс. І. Кокольський читав резолюції, які прийнято та рішено вислати до президента Трумана та до стейтових сенаторів і конгресменів. По резолюціях інж. І. Слободян віді грав „Невмирущого козака" І. Франка. Грав він з великим чуттям, а до того всього і сцена була гарно удекорована, і всі потрібні аксесуари художньо виконані, як напр. грім, пожар, світла і ін. Закінчено свято гимном „Ще не вмерла Україна". Зі збірки прийшло $194.75, з каси доложено $.25. Разом $200, вислано до У. К. К.

Жертви зложили: Й. Чаґарин $6; по $5: І. Слободян, О. Колісник, Г. Тепер, о. П. Білон, Н. Вецал і Н. Житарук; І. Затонський $4; по $3: М. Гульвач, П. Реміник, М. Фірман, С. Приймак і Й. Ходоровський; по $2: Ю. Ясінчук, Є. Микитин, П. Коцюба, Р. Борис, П. Шевчук, М. Копернюк, В. Кудравський, І. Назарик, П. Гук, О. Червинський, І. Кокольський, В. Кушаір, Н. Глядик, В. Липський, М. Яцишин, М. Кінаш, І. Околіта, Й. Кава, М. Кузів, О. Градюк, Г. Корчовий, Н. Сулима з Вустер, К. Лаба, А. Борис, М. Герман, А. Сусла, М. Комуніцка, П. Стойко, С. Ясінчук, П. Гемборовський, К. Королишин, Г. Кічак, М. Литвинець і О. Чубай; по $1: І. Познанський, І. Коцюба, Ю. Самборський, Т. Паньків, П. Тепер, І. Туз, К. Альбрехт, К. Москалик, А. Ланова, В. Кучерявка, А. Пророчек, А. Гемборовська, С. Шевчук, М. Желехівський, А. Герфорд, Д. Сарахман, Е. Тепер, В. Сусла, В. Топоровський, С. Вецал, В. Вецал, С. Саска, С. Гурняк, А. Реміник, Й. Градюк, А. Свірека, А. Сідляр, . Рогожинський, М. Барилюк, А. Сороката мол., П. Гудз, М. Грошовий, М. Бардачевський, Г. Гливка, Н. Шелест, К. Корніцький, Д. Лукеник, А. Джаман, Н. Шпак, А. Сирота, П. Ґнецко, Я. Гречух, А. Рапко, М. Проборівський, Я. Мостецька, Я. Лапчинська, В. Кузій, А. Сороката, Я. Заходнік, Г. Стрик, В. Бурак, Й. Кузів, А. Гавришенко, К. Виспянська, А. Бойко, К. Легка, А. Процишин, П. Липська, П. Королишин, І. Пуріч, дрібними $11. Разом $200.

Курси українознавства.

Заходом Злученого Допомогово Комітету при Вунсакетській прав. громаді уряджено в нас курси українознавства. Що вівтірка відбуваються лекції як для молодої генерації, так і для старших. Лекторами є: 1) інж. І. Слободян, який читає лекції: ґеографія України, українська література; 2) В. Сусла, що скінчив Богословську Академію, — українська мова і 3) о. П. Білон — історія України і Провідництво. Д-р О. Касків виголосив крім того, лекцію про різні слабости людини, і давав гарні поради; В. Сусла дав дві лекції на тему: життя в Галичині за часів большевиків і німців. Незабаром відбудеться лекція д-ра дентиста М. Сулими.

Лекції є завжди бездоганно опрацьовані і підготовані. Жалко тільки, що відносно мало громадян з них користає.

Р. Вецал.

50-ЛІТТЯ ГРОМАДСЬКОЇ І ПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ Д-РА Л. ЦЕГЕЛЬСЬКОГО.

Дня 15. квітня б. р. зійшлося біля 50 близьких приятелів і знакомих д-ра Лонгина Цегельського в готелі Бенджамин Френклин у Филаделфії, щоб вшанувати 50-ліття його громадської й політичної діяльности в Україні й поза нею. Тостмейстром памяткового обіду був д-р Павло Дубас. Ювилятові передано з цеї нагоди портрет кисти українського маляра, проф. Петра Андрусева, що недавно прибув до Злучених Держав з европейської скитальщини. Виголошено ряд промов, які започаткував о. канцлер Ф. Тарнавський. На промови відповів при кінці Ювилят, повний зворушення.

—o—

70-ТІ РОКОВИНИ П. ЗВАРИЧА У КАНАДІ.

У Веґревил, Алберта, влаштовано бенкет з нагоди 70-ліття Петра Зварича, вшановуючи його піонірську працю в Канаді як організатора публичних шкіл, для яких домагався українських вчителів, перекладчика першої англійської шкільної читанки на українську мову, організатора читалень, кооператив і т. п., як теж щедрого жертводавця на культурно-гуманітарні цілі. Ювилятові вручили подарунки, а присутні зложили ще $175 на допомогу скитальникам.

—o—

ЮВИЛЕЙНИЙ ДАР РЕД. СТЕЧИШИНОВИ.

Мирона Стечишина, редактора канадійського часопису „Український Голос", що лежить хорий у шпиталі, відвідали на самий Великдень з святочним побажанням і писанкою, себто з чеком на суму $4,200, в признанні за його 25-літню редакторську та громадську працю.

—o—

ЖЕРТВУВАВ $1,000 НА УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК.

Василь Гультай, з Торонто, Онтеріо, основноположник і місто-президент Українського Культурного Осередку в Винипеґу, дроґіст по фаху, жертвував на цей Осередок $1,000. В. Гультай прибув до Канади в 20-тих роках. Відомий з громадської активности і жертвенности.

—o—

ПОМЕР В. РУРИК.

У Вотерсфорді, Онтеріо, помер Василь Рурик, років 56, хорунжий Української Галицької Армії. Переслідуваний польською поліцією за участь в українській революційній акції, прибув до Канади в 1927 році, де брав живу участь в громадському житті і був свого часу адмінтратором часопису „Новий Шлях".

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ТЯЖКО РОЗПІЗНАТИ! Повітова урядничка, Мері Флорщуц (зправа), не може розпізнати, котра зі сестер Шенк, що є в середині, є Маргарета, а котра Аделайда, бо обидві цілком подібні до себе. Обидві виходять заміж за двох братів, Френка і Арнолда Брічґі, що їх бачимо на картині. Сестри є близнюками. Картина знята в Окленд, Каліфорнія.

HEALTH HINTS

("Health Hints" is a regular contribution to this paper by The Medical Society of New Jersey. Questions should be addressed to the Office of the Society, 315 West State Street, Trenton 8, N. J.)

THAT CLOGGED-UP NOSE

Even in the spring and summer, many people complain of excessive mucus in the nose. This is called "postnasal drip" and is produced by formation of mucus in the nose which drips down into the back of the throat and upper breathing tubes. Here it causes irritation requiring constant clearing of the throat and hacking up of small quantities of mucus.

The condition is produced by any one of several causes, such as tobacco smoking, alcohol, changes in external temperature, dust, irritating fumes, germs, structural abnormalities, foreign bodies and even emotional disturbances.

Abrupt and extreme changes in temperature which may occur several times a day as a person walks in and out of doors alternately contract and enlarge the blood vessels in the nose and are in turn accompanied by changes in the amount and nature of nasal secretions. The irritating effects of tobacco smoking, dust, fumes and germs are obvious.

The postnasal drip or discharge, although often regarded with some fear, in itself is not necessarily dangerous, but it may be the result of chronic infection in the nasal passages. The extent and seriousness of the condition has to be determined for each individual patient by medical examination. Sometimes a company, in the business of making and peddling patent medicines, will advertise an oil which can be dropped into the nose to remove the clogged-up feeling. Such oils are usually effective but the danger of self-treatment this way is twofold, in the first place, this does not remove the basic cause, but simply stops the symptom. In the second place, the oily solution may be sniffed back into the windpipe and lungs, and the presence of oil bubbles in the lungs is hazardous. This is particularly true in children.

Other patent medicines effect relief by having the patient inhale a vapor. Usually this vapor causes the little blood vessels in the nose to get smaller thus producing a sense of free breathing. Here too, the basic cause is untouched. And unfortunately, many of these vapors have a stimulating effect which may cause sleeplessness or general irritability. Since no two people are alike, there is no substitute for personal examination and personal treatment.

З УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

ЗАВДАННЯ І ОБОВЯЗКИ ПРЕСИ.

„Українська Трибуна", півтижневик українських скитальників, що появляється в Мюнхені, Німеччина, полемізуючи з двома іншими українськими часописами на скитальщині, друкує такі міркування про завдання та обовязки преси в теперішніх обставинах:

Загально відомо, що представники преси, яка хоче гідно служити національній справі, а головно виховно впливати на своїх читачів, мусять подумати над тим, чи вміщення даного матеріялу приносить користь чи шкоду національній збірноті. Відомо також, що не все, що присилають люди до часописів, придатне до друкування. Деколи є такі речі і такі події, які не надаються на те, щоб їх поспішно розтрублювати з усіма подробицями і то з різних причин. Поперше: добре виховані і тактовні люди чи родини полагоджують свої суперечки в чотирьох стінах, або передають їх на вирішення відповідних суддів та ніколи не допускають до того, щоб усі сусіди знали про їхні суперечки та підіймали на сміх. Так само роблять установи, чи організації, які мають почуття такту та політичну культуру. Подруге: ніколи не треба забувати, що кожний прояв наших ідеологічних, групових чи особистих розходжень використовує ворожа аґентура, яка тільки те й робить, що вишукує всі найслабші місця, підбурює одних проти других, розбуджує групові, територіяльні, партійні та всякі інші суперечки, щоб нас представити перед чужинцями в найгіршому світлі, як матеріял, що придатний тільки до примусового повернення „на родіну". Потрете: люди на еміґрації в таборових умовах, нервово виснажені, під тиском, щоб не сказати терором, постійних скрінінґових містерій, стають дуже дразливі, легкозапальні, далекі від духової рівноваги. В таких обставинах преса тим більше повинна задумуватися над тим, **про що** писати **і як** писати, а про що **мовчати.** Тільки в деяких випадках, коли дані установи не хочуть, чи не можуть вирішити справи по суті, коли зволікання з цим вирішенням загрожує ширшому загалові, коли всі інші засоби вичерпані, — необхідний натиск громадської думки, публичної опінії, цебто висвітлення даної справи в пресі.

Одначе, і в таких випадках необхідна якнайбільша обережність і безсторонність **отже треба перевірити справу по суті та вислухати обидві сторони, що є з собою у суперечці.**

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На цілі Конгресового Комітету жертвували: Бр. св. Миколая, від. 293 У. Н. Союзу з Бруклин, Н. Й., $15; Відділ 1 Союзу Українок з Ню Йорку Н. Й., $5 як вкладку; Відділ 41 Союзу Українок з Филаделфії, Па., $54; Тов. Поміч з Гемтремк, Міш., $20 як постійну місячну жертву за березень і квітень по $10.

ПРОТОКОЛ

З НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ 17-го ДО 21-го БЕРЕЗНЯ 1947 РОКУ В ДОМІ У. Н. СОЮЗУ ПІД Ч. 81-83 ГРЕНД СТРІТ, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

1)

Наради головного уряду У. Н. Союзу почались в понеділок, 17-го березня і тривали пять днів. Нарадами проводили по черзі головний предсідник, заступник і заступниця головного предсідника. У нарадах взяли участь всі головні урядники, а саме: Микола Мурашко, головний предсідник; Григорій Герман, заступник головного предсідника; Марія Малевич, заступниця головного предсідника; Дмитро Галичин, головний секретар; Роман Слободян, головний касієр; Дмитро Капітула, Володимир Гірняк, д-р Амврозій Т. Кібзей, Іван Іванчук і Степан Куропась, головні контрольори; Павло Дуда, Степан Слободян, Іван Романишин, Тарас Шпікула, Володимир Дідик, Геновефа Зепко, Микола Давискиба, Іван Кокольський, Дмитро Шмагала, Олена Штогрин і Петро Кучма, головні радні.

Головний предсідник відкрив наради в годині 9:30 рано такими словами:

Шановні Головні Урядниці й Урядники!

Вітаю вас усіх щиро-сердечно на цьому першому річному засіданні, по останній 21. конвенції.

Вже більше як пів віку напрямні цілі Українського Народного Союзу, його досягнення та організаційна громадська діяльність, віддзеркалюють душу українського народу і вдоволяють серце кожного, хто бачить не тільки своє „я", але й інтерес загального народного добра.

Переводити в життя ці напрямні цілі У. Н. Союзу, продовжати і ширити його різнородну організаційну і громадську діяльність, ми приреченням зобовязалися як його члени, і, як його головні урядники.

Як ми продовжали і ширили Союзову організаційну і громадську діяльність у минулому році, викажуть наші звідомлення, що їх тут зложимо.

А тепер зупинімся на хвилину і мовчазно віддаймо всім помершим членам належну пошану. (Тут головні урядники повстали на хвилину з місць).

Опісля на внесення радного М. Давискиби, поперте радною О. Штогрин, прийнято одноголосно таку програму нарад:

1. Звіти головних урядників.
2. Звіт редактора „Свободи".
3. Дискусії над звітами.
4. Внесення і ухвали.

Першим з черги був звіт головного предсідника.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА, М. МУРАШКА,
за час від 1. січня до 31. грудня 1946 р.

Доручення і вказівки.

Двадцять перша конвенція Українського Народного Союзу доручила теперішньому екзекутивному комітетові й головному урядові виконати сім важних організаційних справ, а саме: введення двох нових клас обезпечення; продовжування видавничої праці та спортової акції; видання книжки про членів вояків американської армії в другій світовій війні, як можливо, впорозумінні з іншими українськими запомоговими організаціями, або інакше тільки про вояків членів У. Н. Союзу; кампанії на пресовий фонд „Свободи"; перенесення осідку У. Н. Союзу; купно посілости на захист старців; злука українських запомогових організацій та інші справи.

Нові класи обезпечення введено в життя 1. липня 1946 року. Видавничу працю і спортову акцію екзекутивний комітет продовжує. Річну кампанію пресового фонду ми перевели. У минулорічній кампанії на пресовий фонд „Свободи" зложили жертви 2,841 членів У. Н. Союзу і передплатників у сумі $8,193.85.

Про злуку українських запомогових організацій та можливість спільного видання книжки про їхніх членів вояків американської армії в другій світовій війні, екзекутивний комітет Українського Народного Союзу і виконавчий комітет Українського Робітничого Союзу говорили 20. грудня 1946 року.

Прибуток у членах.

У висліді минулорічної праці для збільшення загального числа членів помічаємо, що не всі урядники, членки й члени, однаково в тім напрямі працювали. Дійсність така, що тільки мале число членів беруть на себе обовязок-тягар у приєднуванні нових членів, та виказують почуття, проникливість і розуміння того, що в приєднуванні членів до У. Н. Союзу не можна відкладати до завтра того, що можна зробити сьогодня.

Урядники, організатори, членки й члени, котрі виказали це почуття і проникливість у приєднуванні нових членів, збільшили в минулому році загальне число членів на 949. А повинно би бути багато більше. Та ще не всі ми звикли в належний спосіб глядіти на потребу приналежности до У. Н. Союзу. Ще замало уважні ми до явища, що якраз тепер усім треба якнайбільшого зрозуміння для організації взагалі.

Всі думаючі членки й члени, що бажають зміни цього явища, повинні повтаряти собі так часто як тільки можливо, що один новоприєднаний сьогодні до У. Н. Союзу член вартний двох завтрішніх. Наша праця в цьому напрямі повинна бути завжди планова. Повинна збільшуватися з кожним днем, місяцем і роком. Чому? Ось чому:

Із 138 мільйонів людей в Америці, 71 мільйонів, як виказує статистика, мають якесь життєве обезпечення в різних асекураційних компаніях і запомогових організаціях. Як за дійсність вважати це, що між тими 138 мільйонами людей в Америці є один мільйон американців українського походження то з них пів мільйона має теж якесь життєве обезпечення. Та не в У. Н. Союзі ні в інших українських запомогових організаціях. У всіх українських запомогових організаціях в Америці є обезпечених не більше як 70,000. Словом в інших асекураційних компаніях і запомогових організаціях є нас 43%, а у своїх лиш 7%.

Отакі ми. Інші життєво-обезпеченеві організації, як це вже давно признано, ми поважаємо, хвалимо їх. Там ми пре-гарні члени. Платимо точно вкладки, хоч не ми там господарі і не наші там усі багатства. Це все наглядно вказує нам скільки ще треба безупинної праці, щоби такий стан змінити в користь своєї власної запомогової організації.

Інвестування майна.

Небезпека необмеженої інфляції, страйки, „війна нервів", бешкет „з браком мяса", не люба справа з О-Пі-Ей, жовтневі вибори та інші важні політичні й економічні події, трівожили в минулому році всіх, і, своїми перебігом спричиняли звижки й знижки цін. Нарис кривої, що зображувала впродовж 1946 року колибання цін різних бондів, виглядав як перекрій горорізьби. Словом багато змін. Передбачити далекосяглість тих змін та їхнє значення було дуже важко. Відносились вони до всього, отже і до інвестицій. Ми розуміли добре, що не брати таких змін до уваги і не витягати з них відповідних висновків було б не розумним.

Отже вдумлива обсервація всього того, що є звязане з обережним робленням і завідуванням інвестиціями, вказувала нам, що треба в такий грізний час кермуватися не „крилатим інвестиційним темпераментом" а дійсно належною оцінкою сучасних змін і умов. Це ми і робили. Вкладали організаційні гроші лиш у такі бонди, що завжди могли би відограти в організації ролю „ратункових човнів", хоч би і підчас найгірших економічних буревіїв.

Для інформації зазначу, що всі бонди, що їх У. Н. Союз мав з кінцем 1946 року, на суму $6,074,149.17, були і є такої якости, яка призначена законом для інвестицій щадничих банків і опікунчих фондів, а саме найвищої якости — степення AAA; високої якости — степення AA; середної якости — степення A; а також степення Баа. В минулому році екзекутивний комітет збільшив бондові інвестиції названої повище якости і степенів, на $660,702.65.

Інвестиції у моргеджах збільшено на 1.7%. Інвестиції у власних реальностях зменшено на 47%. Позички, що їх члени затягнули на грамоти, зменшено на 6.68%. Загальне майно У. Н. Союзу збільшено $6\frac{1}{2}$%.

Часопис.

В 1946 році збагачено історію часопису „Свобода" 53-тим річником й історію „Юкрейніен Віклі 14-тим річником.

Чи були „Свобода" й „Юкрейніен Віклі" вірними речниками ідеї, покладеного в їхні основи, — бути „непідкупним вказателем" потреби боротьби за демократію, поступ, добро й права робітників, як також, чи редактори висловлювали в них думки як сторонники загалу, чи як сторонники верхів, та з якою газетярською витривалістю розбуджували вони народні почування до організаційної й громадської праці, — скаже у звіті відповідальний редактор.

Друкарня.

Ведення інтересу друкарні попередний головний уряд приділював мені як додаткову безплатну працю. Трудність у веденні цього інтересу, як давніше так і тепер, є дуже велика. Вона не була б така, як би постійний прихід був більший. Від членів, котрі платять за часопис, і від У. Н. Союзу, приходить тепер на видавання „Свободи" й „Юкрейніен Віклі" $4,500.00 місячно, а видатку на це є понад $7,000.00 місячно. Та хоч яка була й є трудність у веденні цього інтересу, вів я його так, щоби часопис був видаваний на час, щоби завжди було чим заплатити платню 12 робітникам, 4 редакторам, кільком кореспондентам, папір, матеріяли, та щоби ще й оставалось троха грошей на купно нових друкарських машин, бо старими вже більше послугуватися не можемо.

Дві нові модерні машини до складання і одну велику нову пресу до друковання „Свободи" й „Юкрейніен Віклі" ми вже купили. Купили також й інші потрібні нові друкарські матеріяли. Дістанемо їх за кілька місяців. Усе це буде коштувати понад $40,000.00. На заплачення готівкою за ці машини і матеріяли ми зложили з інтересу друкарні $35,000.00. Різницю доплатимо з готівки, що її адміністрація тепер має у банку.

Крім фінансових трудностей є ще різні інші клопоти і перепони. Повстають вони з багатьох оправданих і не оправданих причин, які не все можна полагодити так, як друкарняний інтерес цього вимагає.

Прихід і розхід друкарні.

Прихід друкарні в 1946 році був такий: передплата від членів У. Н. Союзу $54,000.00; від не членів $4,027.08; з оголошень $7,156.98; з друкарських робіт $9,543.69; пресовий фонд $8,193.85; з продажі книжок, календарів і карток $4,758.66 й інші дрібні приходи $976.58. Усіх приходів разом було $88,666.84, менше продажного опусту $635.63.

Розхід був такий: платня робітників і редакторів $39,294.42; кореспондентів $2,200.00; поштові видатки $5,445.16; папір і матеріяли $13,607.18; адміністраційний фонд У. Н. Союзу $15,000.00; рент $7,500.00; книжки $1,797.98; ґас і електрика $1,258.64; повісті, газети, магазини і адміністраційні видатки 2,135.31; соціяльне і стейтове обезпечення робітників $910.19; телефон $562.61; нові части до машин $2,574.28. Разом усіх видатків було $92,385.77, менше купного опусту: $17.45.

Повторення: прихід $88,031.21; готівка з 1945 року $10,744.72; разом $98,775.93; розхід $92,368.32. Готівка на 1947 рік $6,407.61.

ЗВІТ ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА, Г. ГЕРМАНА.

Шановні Головні Урядники!

Мій звіт за минулий рік дуже короткий, бо я не мав багато справ до полагодження.

Дня 2. лютого 1946 був я присутній на спеціяльних зборах відділу ч. 319 в Нантикок, Па., на котрих, згідно з дорученням екзекутиви, допильнував я вибору делегата.

Дня 19. травня відвідав я відділ ч. 29 в Ґановер, Па., і на зборах передав важніші ухвали минулої конвенції, та заохочував до організування дітей на нові грамоти.

На конференції з членами Екзекутиви, дня 9. серпня, поручено мені написати кілька статтей в цілі відновлення спорту. Я написав три статті, але до спорту зголосилося дуже мале число дружин. Тому на засіданні Екзекутиви, 9. листопада, рішено не організувати спортової ліги, а лиш давати поміч тоді як зголоситься якась спортова дружина.

Підчас минулого року я був на чотирьох засіданнях екзекутивного комітету, відвідував відділи в моїй околиці, помагав відділам лучитися в цілі вибору делегата на конвенцію, скликав збори місцевих делегатів, і скликав одні окружні збори в Вилкс-Бері. На тім кінчиться мій звіт.

ЗВІТ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА, МАРІЇ МАЛЄВИЧ.

Шановні Головні Урядники У. Н. Союзу!

Якраз минає рік від 21. конвенції У. Н. Союзу, коли то делегати цеї конвенції дали нам повне довіря, вибираючи нас представниками-урядниками нашої дорогої організації. Сьогодні ми зіхались, щоб злати цілорічний звіт з цього, що ми для цеї організації зробили та порадитись, як її дальше вести.

Рік 1946, що був конвенційним роком, завдав мені багато більше праці, як інші звичайні роки, тому, що конвенція відбувалась в Пітсбурзі, себто в тім місті, в котрім я живу. Я не буду описувати подрібно цеї праці, яку я вложила для конвенції, бо це забрало б багато місця та нашого дорогого часу, я лише згадаю, що перед конвенцією відписала я 86 делегатам в різних справах, та скликала загальні збори Пітсбурщини, на котрих були присутні всі відділові урядники й делегати. На цих зборах був також приявний головний касієр У. Н. Союзу, п. Роман Слободян, а рівнож багато Союзових членів.

На 16. червня дістала я припоручення з головної канцелярії, щоб поїхати до Форд Сити, Па., до відділу 63, котрий справляв свій ювилей, а теж привіт відділовим ветеранам. Цей відділ є тепер найбільший на всю Пенсилвенію, та є найкраще зорганізований в цілій Пітсбурщині. Він має в своїх рядах чотири покоління, а в уряді є майже сама молодіж. Нема, здається, українця в цім місточку, щоб не був членом У. Н. Союзу. На тім святі промовляла також і головна радна У. Н. Союзу, панна Зепко з Акрону.

3. жовтня їздила я в такій самій справі до Ембридж, Па., до відділу 276.

Перебуваючи через кілька днів, минувшого вересня, в Дітройт, Міш., зайшла я на мітінг 292 відділу. Хоча мої відвідини в цім відділі були несподівані і не урядові, то всеж ці збори оставили для мене дуже милий спомин. Поважне число старших і молодших членів, вміле перепроваджування зборів, примірне поведення всіх присутніх, все те свідчило про зрілість та високу свідомість заряду й членів відділу. Тому й не диво, що Дітройтська громада є добре знана українському загалові зі свойого патріотизму та щедрої жертвенности, як рівнож з рухливого організаційного життя на Союзовім полі.

В грудні, коли звичайно відділи відбувають річні мітінги, деякі урядники покликають і мене, щоб подивитись, як вони в своїх відділах господарять. Мушу, на жаль, ствердити, що в декотрих відділах члени зовсім не приходять на збори навіть раз у рік, а тому в таких відділах нема з кого уряду вибрати.

В моїй окрузі, від довшого часу, нема жодного організатора, одначе завдяки деяким енергійним відділовим урядникам члени в цім році постійно зростали.

Рівнож була я присутна в 1946 році на 4. засіданнях Екзекутиви У. Н. Союзу, котрі відбулись в січні, в червні, листопаді й грудні. На цих зборах обговорювано купно та продаж бондів, моргеджів, перебрання реальностей, та злуку з іншою запомоговою організацією. Рішення і ухвали, які вийшли зо засідання екзекутивного комітету, були зроблені по докладнім обдуманні і обговоренні, маючи завжди на увазі добро ширшого загалу нашого членства. Протоколи з цих засідань були поміщені в „Свободі" у відповіднім часі.

(Дальше буде).

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

6530. Диба Михайла, Івана і Софії від Диба Івана.

6531. Жук Йосифа, Климюк Йосифа з с. Борсуки і Гнойно від Камінський Константина.

6533. Пилип Андрія і Івана з с. Ступосян, Ліско, від Пилип Павла.

6534. Максимець Івана з с. Бишів, Сокаль, від Максимець Василя.

6536. До кревних і знайомих з с. Тростянець і Вовчківці, Золочів, Яхторів, Солова, Підмонастир, Винники, Пнятичі і Борщів, Перемишляни, від Маланчук Ярослава.

6537. Якубівський Івана і Василя з с. Гринів, Бібрка, Мельник Катерини з с. Шоломия, Бібрка, від Закалик Михайла.

6538. Слабіцька Агафія (Лещишин) від Загірний Гринька з с. Педілиська.

6540. Кушнір Григорія, Букатa Михайла, Антона, Теофіля, Льва і Василя, Бочко Володислава, Гнатишин Анни з с. Грималів від Буката Олекси.

6541. Деконський Степана від Ессен Сергія.

6542. Петричка Миколи і Теодора від Петричка Таньки.

6543. Коколюс Василя і Онуфрія з с. Завадка від Коколюс Анни.

6544. Стасюк Ольги з с. Поморяни, Зборів, від Ладанівська Емілії (похресниця).

6545. Завойський Петра від Дмитришин Настуні з. с. Сировиця, Сянік.

6546. Круцько Григорія від Круцько Евгена.

6547. Колесниченко Івана Андрійович з села Вікнине від Слуцький Василя Єрмола Євич.

6548. Сушко Михайла і Олекси від Калимон Івана.

6549. Слимаковський Володимир, інжинір по фаху, самітний, літ 35, тепер на скитальщині, бажає навязати переписку з українською дівчиною.

6550. Палій Онуфрія з с. Камясок, Скалат, від Загребельний Михайла.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗ)

—o—

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. — Повідомляю всіх членів відділу 245, що моя нова адреса є така: Joseph Kwasny, 627 Edgewood Ave., Trenton 8, N. J. Телефон 4-4991.

ПОШУКУЮТЬ

СТЕПАН ВОЙЧИШИН шукає краянів з Клибанівки. Інтересовані хай пишуть:

STEPHAN WOJCZYSZYN,
322 St. Pauls Ave., Jersey City, N. J.
Tel. JO 2-9719

Д-р мед. Осип ОРИШКЕВИЧ з Олеська і його жінка з дому Ядвів, пошукують рідні: **Франца й Бронислава ДЕНЕЩКІВ**, синів Івана й Ядвиги Бабірецької. — зам. у Ню Йорку; **Кирила ЯКИМОВИЧА** в Америці. Голоситися на адресу: **Joseph Prymak, 2944 Hudson Street, Baltimore, Md.**

ТЕКЛЯ ЗАХАРКІВ пошукує своїх тіточних сестер **ЗОФІЮ ОПАЛКА** й **КЄНЮ ДРОБНІЦЬКА.** По адресу прошу зголоситись до:

Frs. ANNA ZARICHNA
608 Marmion Ave., Toledo 7, Ohio

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Горем прибита родина повідомляє приятелів та знайомих, що

МАРІЯ КІНАШ

сестра о. М. Кінаша з Йонкерс, Н. Й., померла в неділю, дня 27. квітня 1947, в 4. годині пополудні.

Похорон відбудеться в середу, 30. квітня, з погребового заведення М. Дучинського в Йонкерс, Н. Й., в 9. годині рано. — В. Й П.!

ТАРЗАН, ч. 1587. Небезпека в долині.

Коли завважав, що бадилля не досягне вершка скали, Тарзан казав Стренгові лізти вгору, а самий ждав на зломі.

Опісля посеред клубів диму дався чути голос Тарзана до пігмеїв на долині: „Кожний хапайся линви!".

Коли вже останній пігмей причепився до линви, Тарзан почав розмахувати її наче маятник...

...а тимчасом вдолині горіла під ними поломінь.